

Chromá kobyla

Radůza

1. Na posledním kilometru
hnedle vedle bedny s cibulí
seděl dědek, osud čet'z run,
ať se holky taky vybulí.
Jak se na mě podíval,
popotah'si šle,
ve vousech se drbal jaký div,
ale když tu náhle sebou o zem šleh'

R: Mě nosí chromá kobyla,
jiná na mě, jiná na mě, jiná na mě nezbyla.
Ať si kulhá do svahu,
má vytrvalost, srdce, věrnost,
vytrvalost, srdce, odvahu.

2. Všecky tetky od naproti
seběhly se trapem v jeden šik,
klevetějí, hlavou krouť,
a koukají se na ten dědkův trik.
Nač se mordovat máme
s cizím osudem,
dříve než ten svůj poznáme,
na věky tu přece nebudem.

R: Mě nosí chromá kobyla... (2x)

3. Na posledním kilometru
cibulička se tam kutálí,
větru větru sertu setru
dědkovi ať se tam neválí.
Tetky už si zuby brousají
na ten jeho flek,
voklepal se dědek jeden,
řek: Ale fuj, to sem se ňáko lek.

R: Mě nosí chromá kobyla...

Ba jo